

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 27. Schisma in Scotia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](#)

cuit; nam ex Anglia redux, cum ad Sæcul. XII.
S. Dionysium pergeret, in itinere frige- A.C. 1179.
scentibus subito membris paralysi affe-
ctus est, quæ medianam corporis partem
omni sensu privavit. In Dominica post *Auct. Aqui-*
Festum Omnium Sanctorum, die quarta *cinct. an.*
Novembris, Guilielmus Archiepiscopus ^{1179.}
Remis Concilium cum omnibus provin-
ciæ suæ Episcopis celebravit.

§. XXVII.

Schisma in Scotia.

In Scotia Ecclesiam S. Andreæ, Richar-
do Episcopo ad æterna translato, Schis-
ma divisit. Quippe Canonici Magistrum
Joannem elegerunt, contra vero Gui-
lielmus Rex Hugonem Capellanum suum, *Roger. Ho-*
a se nominatum, ab Episcopis Regni sui ^{ved.}
consecrari jussit, insuperhabita appella-
tione, qua Joannes Adversarios suos ad
Papam, litis hujus Judicem futurum,
provocaverat. Alexander Papa Ale-
xium Ecclesiæ Romanæ Subdiaconum in
Scotiam misit, qui Hugone, tanquam vi
intruso, deposito, & confirmata Joannis
electione, eundem ordinari præcepit,
ex licentia Regis, qui, id suadentibus E-
piscopis, consenserat, ut censura Inter-
dicti, cui Legatus Dioecesim S. Andreæ
subjecerat, tolleretur. Quo facto sta-
tim Rex Joannem regno suo exesse jussit.
Hugo autem ut Episcopum se gerens, si- *Alex. III.*

cut ep. 55.

Sæcul. XII. cut antea, viæ se dedit, Romam iturus, O-
A.C. 1179. ratorii Episcopalis supellectilem, cum
annulo & Pedo auferens. Quare ab

ep. 56.

Alexio Legato excommunicatur, eam-
que deinde sententiam Papa, data ad
Præsules Scotiæ & speciatim ad Cleri-
cos Sancti Andreæ Epistola, confirma-
vit.

Sed ulterius progressus est Papa;
nam Legatione in Scotia Rogerio Archi-
episcopo Eboracensi collata, jussit eum
& Hugonem Episcopum Dunelmensem
in Regem Scotiæ Censuram Excommu-
nicationis ferre, ejusque Regnum Inter-
dicto subjicere, nisi Joannem Episcopum
quieta possessione Ecclesiæ S. Andreæ
frui sineret. Joanni vero, data Episto-
la, præcepit, ne Sedem hanc vel metu
vel quacunque alia ex causa desereret,
aut aliam hac dimissa reciperet, adjecta
pœna, si id faceret, utraque Ecclesia ca-
riturum. Regi Scotiæ quoque scripsit
comminatus, nisi obtemperaret, se ejus
Regnum iterum alteri subjecturum (baud
dubie potestati Regis Angliæ) sed Rex
Scotiæ Guilielmus, spretis his minis,
Joannem Episcopum S. Andreæ, ejusque
propinquum Matthæum Episcopum Aber-
doniensem e Regno suo expulit. Qua-
re Archiepiscopus Eboracensis, Episcopus
Dunelmensis, & Alexius Legatus, ut
mandata Pontificis exequerentur, Cen-
suram

ep. 57.

suram excommunicationis in Regem, & Sæcul. XII.
Interdicti in Regnum protulerunt. A. C. 1180.

§. XXVIII.

Lando Antipapa vela contrahit.

Hoc anno millesimo centesimo octogesimo Alexander Papa Landonem Antipapam, qui Innocentius III. vocari ambiebat, domuit. Quippe Alexander, *Sup. §. 2.* hujus rebellis superbiam multo magis indignatus quam ejus Antecessorum, quibus Imperator, multique alii Sectatores, favebant, postquam cum Cardinalibus consultasset, ipsis suadentibus, eorum Collegis reconciliatus est Propinquis Antipapæ Octaviani, cuius frater Landoni præsidium præstabat. Ab eo igitur, data magna pecuniæ vi, Arcem Palumborum, hujus Antipapæ receptaculum, coemit, sicque Hugonis Cardinalis, alio nomine Hugucionis, ex Petri Leonis prosapia orti industria, Landonem cepit. Ipse, ad Papæ pedes supplex demissus, ad Cavas cum sociis in exilium deportatus est. Tam paucos autem ascelas habuit, ut plerique Scriptorum nullam de eo mentionem faciant. Ergo non ante quam Landone capto Schisma penitus extinctum est.

§. XXIX.